

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX бр. 94 (2005)

В. Търново, сряда, 5 август 1964 г.

Цена 2 стотинки

ЗА ПЪЛНА МЕХАНИЗАЦИЯ ПРИ ПРИБИРАНЕТО НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО И СЛЪНЧОГЛЕДА

Прибирането на захарното цвекло е един от най-трудоемките процеси в селското стопанство. Анализът на разходите, свързани с отглеждането на тая култура, показват, че, ако се механизират изваждането, почистването на листната маса, товаренето и разтоварването, себестойността на 100 кг продукция ще се намали с около 50 на сто.

Като се има пред вид, че в окръга ще се получат около 260 000 тона захарно цвекло не е трудно да се пресметне, че само механизиранието прибиране ще донесе на стопанствата икономически ефект от 1 300 000 лева.

Не трябва да се забравя, че машините не само поевтиняват продукцията, но те ще освободят и много кооператори, които ще вземат участие в селското стопанство, прибирането на паревната и горелата, с което ще се намалият загубите от тая култура.

Ето защо внедряването на комплекс от машини при прибирането на продукцията от захарното цвекло е мероприятие, повече от необходимо за кооперативните стопанства.

МТС и ТКЗС от нашия окръг притежават 276 цвеклоподемника. През 1963 г. тая техника не беше използвана напълно. Необходимо е техническите ръководства в станциите и стопанствата да извършат ремонт и притягане на цвеклопо-

демниците и да организират обикновено на опит между механизаторите, които ще работят с тях. В никакъв случай не трябва да се допуска цвеклото да се вадят с вили от кооператорите, а техниката да бездейства.

Положителен опит в почистването на цвеклото от листната маса имат кооператорите от Павликени. С изработената в стопанството фреза производителността на труда се увеличила четири пъти, тая година в Павликени кооперативите работят девет такива фрези. Те могат да се изработят и в другите стопанства, но за това е необходима инициатива. ТКЗС Михаилки, Б. черква, Върбовка и Карансен са съседни на Павликени, но в тях, както и в другите стопанства, на фрезите се гледа с недоверие. А те могат да се видят във време на работа.

Товаренето на цвеклото на блока в превозните средства най-лесно може да се осъществи с грайферите кантоварачи на тракторите ДВСШ-16. Но затова и те трябва още отсега да се приготвят за тая работа, като грайферите им се заменят с твърда гума, или само се облекат с гумача материя. В това отношение подготовката на стопанствата е най-слаба.

Прибирането на захарното цвекло по време съвпада с прибирането на слънчогледа. На кооперативните стопанства пред-

стои прибирането на слънчогледовата реколта от 94 635 декара. Площите, на които е засята тая култура, позволяват 90 на сто от нея да се ожъне с приспособени зърнокомбайни. В това отношение повечето стопанства имат добър опит. С наличните 100 приспособения може да се прибере слънчогледът от всички площи. През миналата година средното натоварване на едно приспособение за жътва на слънчоглед бе 1000 декара, а в ТКЗС Михаилки Йордан Жедев погна 1520, Ахмед Рязнов от П. Тръмбеш — 1460, Никола Бошнаков от Драганово — 1420 декара.

Ръководствата на някои кооперативни стопанства се въздържат от внедряването на зърнокомбайните в прибирането на слънчогледа, понеже се опасават от голямо разпилване. Този страх е необоснован и говори, че не са проучени причините за това разпилване. Практиката показва, че слънчогледното семе се разпилва, само когато питата презрее.

Критерий за започване жътвата на слънчогледа трябва да бъде оня момент на зрялост, при който питите, минавайки през барабана, напълно се оронват, но не се разтрояват на ситни парченца, а остават почти цели. При това състояние на зрялост, дори от силно трясане на стеблото, зърната не

се оронват. За да се спазят този момент, е необходимо още отсега да се приготвят комбайните, а агрономите да следят зрелостта на зърната на всеки блок и, ако е необходимо, да се правят опити, за да се установи кога се постига най-добро оронване, без да се получава разпилване на зърно по блока.

Прибирането на захарното цвекло и слънчогледа започва тия дни. Точен рзчет на необходимите машини и тяхната съвременна подготовка — това е най-важното мероприятие, което трябва сега да се извърши от кооперативните стопанства.

Използването на наличните машини е сигурна гаранция за сръчното и без загуби прибиране на реколтата от захарното цвекло и слънчогледа и път за получаване на продукция с ниска себестойност.

БОГАТСТВОТО НА ГЮРГЕНА

ЗАГЛЕЖДАШ СЕ в някой от килимите по станете и пред очите ти излезе: зелената морана блести на слънцето, разноцветни пепелудки се боричкат като палави деца, а наоколо цветя, цветя... Преместил погледа си на друг килим и виждаш, че е щедра есен: земята отрупана с богати плодове, гората облякла най-ярката си премия, хризантемите — най-пестресте си рокли.

На пътеката между станете е поставен килим, който след месец само ще бъде в САЩ. Килимарките връзват ресните му. От негов долин музика — изцяло грациозна и нежна като орнаментите му, сякаш недокоснати с ръка.

Всичко от десетките ръце на килимарките се движат така бързо, че наистина ставаш убедени, че те не докосват кенеца, а той сам се

вързва, след 1-го втори, трети, и се зареждат чифт килимарките от цеха за персийски килими при Промкомбината в гр. Елена са насядали пред станете, отрупани с разноцветни пепелудки, които с бързи движения таят тези чудни килими.

И тук, както навсякъде, едни са по-добри в работата, други най-добри. А една от най-добрите е Гургена Никитрова. Тя е съвсем обикновена жена. Необикновен е само майсторството на ръцете и името. Движенията на ръцете й са спокойни, отмерени. А в същото време сръчни. От тези ръце излиза „такова хубаво качество, което и машина не би могла да дава“, както говорят нейните другарки.

Винаги отзивчива и добра е Гургена към всички, които са дошли за съвет и за помощ. Много ученици са минали през нейния стан. Много топли думи на благодарност и чужда тя Самата Гургена още помни деня, когато и тя беше ученичка. Преди шест години. Очите й жадно поглъщат всяко движение на такава Димитрина Милосева, нейната майсторка.

Още преди да дойде на работа в цеха за персийски килими, тя мечтала за работата на килимарките. Но и се струвало, че не... да успее да върши „толкова трудно нещо“. По това време Гургена работела в о. ла за ръчни плетиво. Понякога идвала при килимарките и дъго се застоявала да гледа как работят. А вечер, като се връщала в къщи, насочавала пръста си на един стол и се опитвала да прави килимарски въз-

Златният Фонд на Окръга

ли. Но никога не очаквала, че тази нейна мечта ще се осъществи. Това беше преди шест години. Десет тя е килимарка и то една от най-добрите — хвалена и награждана. „Народен орден на труда“ — сребърен полудиминала година, а в школите на квалификация десетки работнички изучават нейния опит.

Изпълнява плана си 170 на сто и няма колебания в качеството, — каза за нея ръководителят на цеха Иван Джурков.

С всички се разбира Гургена, но с Ладка Пеева е приятелка. Тръбваше сръчно да се изпълни поръчка за чужбина и на един стан събраха най-добрите. Една от тях беше и Надка Така, се сприятелиха двете. Пък и мъжете им работят заедно в ДАП Обикновено прекратват празничния ден в околността на града (и двете семейства имат мотоциклети). Почивката е още по-приятна, когато е с приятелите.

За това, което не ни разказа Гургена, научихме от Надка Пеева, че Гургена е много добра приятелка, много сговорчива и умева да ценят хубавото у другите. Въпреки похвалите, тя е останала все така скромна. Другарките й по стан казват: „Всичко си има Гургена — и орден, и ново жилище, и големи деца, а е само на 32 години“.

Наистина богата е Гургена. Но от всички най-ценни са дните и ръцете. Те са нейното най-голямо богатство.

В. ЦЕРОВСКА

Благородна борба за аления паспорт Казана дума — хвърлен камък

След всеки изминат ден изравня един нов обект към Държавния месокомбинат — В. Търново. В чест на Деня на свободата, строителите от комбинатна бригада на Петър Стойков са в трескава трудова надпревара за предсрочното пре-

даване на обекта. Начело в съвременното строителство Стефан Р. Комсомолецът Васил Николов Илия Денев и др., които дойдоха на помощ на строежа. Зидро-мазачите от комбината в момента отливат бетон и излизат асансьорната шахта.

Всичко, каквото бяха общели досега, строителите изпълниха качествено и в срок. Нямаше място за съмнение. Едни зидари, други мажеха, коваха кофража, отливаша бетона за тавано-покривната плоча. Бригадата на Петър Стойков изпълнява 130—140 на сто месечните си планове. А в графата за качеството на тяхната работа неизменно стои една и съща дума „Отлично“.

Строителите твърдо са решили до 20 август да покриват новия цех на Месокомбината или 20 дена преди обещаното. Изпълнението на това обещание ще им помогне да спечелят Паспорта на трудовата слава.

Ив. Вълков

СВЕДЕНИЕ

за напълването на селскостопанските култури към 3 август 1964 година

ТКЗС	Полети култури в процент			
	първи път	общо	втори път	култури
Константин	110	—	—	—
Алексов	108	—	—	—
Морава	100	—	—	—
Драгомирско	100	—	—	—
Г. Студена	100	—	—	—
Била черква	98	34	58	—
Вербово	94	—	—	—
Стражица	91	10	10	—
Овча могила	91	—	—	—
Обединение	90	—	—	—
Карансен	85	48	5	—
Асеново	85	—	10	—
Поларишице	83	17	150	—
Лисковец	83	32	18	—
Павликени	82	10	33	—
Елена	81	—	—	—
Ресен	77	32	34	—
Михалки	76	—	11	—
Златарица	75	21	11	—
Сушица	75	—	—	—
Сухиндол	74	2	15	—
Джуклония	74	—	63	—
Ореш	74	—	24	—
Върбовка	72	25	93	—
Драганово	71	—	26	—
Д. Ореховица	70	3	—	—
Камени	69	8	20	—
Джукот	69	—	—	—
Балван	69	—	105	—
П. Тръмбеш	64	—	—	—
Килифарево	62	—	73	—
В. Търново	62	—	—	—
Масларене	61	—	—	—
Д. Липница	61	—	18	—
П. Сеновец	60	16	51	—
Ц. кория	58	2	—	—
Самоводене	55	3	50	—
Страхилово	52	—	3	—
Кесарево	47	—	7	—
Кюлевец	45	—	—	—
Всичко за окръга:	73	12	32	—

МНОГО ПРЕТЕНДЕНТИ

Много са работничките и работниците от ДИП „В. Левски“ — В. Търново, претенденти за паспорти. В секцията за плетени бавиновото застана Група Палова, а в секция „Готова продукция“ на челно място е комунистката Минна Нечева.

В секция „Филцови барети“ работничките от бригада „Танка Рашева“ винаги са в първите редици на всяко ново движение.

Във всяка нова инициатива. И сега не изостават. Една от секциите в предприятието, която винаги изпълнява с два дни предсрочно плана си е и секцията „Кечета“. Въпреки че се работи на колективна норма, не е трудно да се посочат имената на претендентите за аления паспорт: Димитър Делесков, Минчо Иванов, Атанас Гечев и др.

Мария АВДЖИЕВА

От отсрещния завод махат, подаде ръка за сбогом и ше един работник. Търсеха кой: — Идайте пак тука у нас, — Ида, ида! — подвикна Завода.

„Ах, колко промени!“

ОБИКОЛНИЯТ ГРАДСКИ РЕЙС се провира по улиците на старата част на Велико Търново и накрая поемат по новия широк бул. „Никола Габровски“. Грамадините милици блокове са се строили в шпалир.

— Ах, но кога е станало всичко това! — възниква възрастна жена от предната седалка и в захлас прилепа лице в стъклото.

Николина Любенова помни Велико Търново от преди 10—15 години, когато доведе последната група ученици. Тя им показа историческите места, за които много им беше говорил в часовете по история, показа им старо Търново. Сега учителната-пенсионерна беше удивена. Очите й се изпълваха с влага, може би от многото блъсци или от възлението, от възхищението.

— Но това е лозето на Габровски нали? — пита тя. — Ах, какъв парк е станал!

Рейсът свободно лети по асфалтовия път край кокетната баннистанция и завива по друг нов булевард — „Димитър Иванов“.

— Но тука беше пусто поле, гора! Къде дотам, дотаме, а сега са прострели такива булеварди... — Така е, другарко!

Колко още неща ще видите! — гордо подхващат разговора околните пътници.

Колко много промени наистина! — възниква старата учителка и слиза в центъра на града. Около нея блещат гроздове от светлини — светлините на старото и ново Велико Търново.

ТЪРЖЕСТВО НА БУЗЛУДЖА

На първи август вечерта на историческия връх Бузлуджа се състояха традиционните тържества по случай юбилея на откриването на Учредителния конгрес на Партията и героичната битка на Хаджидимитровата чета. Тая година тържествата преминаха и под знака на юбилейното посрещане на Девети септември. Хиляди трудещи се, бригадири и бойци от Българската

народна армия бяха дошли да изразят своята признателност към делото на пионерите, на основателите на нашата Партия. Старият Балкан посрещаше дружески своите гости. А те пристигаха от всички краища на страната — от Велико Търново, Сливен, София, Стара Загора, Пловдив, Габрово.

Над планината бавно слиза вечерта. Пред трибуната се строи-

ват група твоясти от Сливен в зелени хайдушки униформи. Те са изминали стотици километри по стъпките на Хаджидимитровата чета, за да дойдат тук. Последните слънчеви лъчи допират златните букви по червените ленти на венците. Всички се отпращат към паметниците. Скоро те потъват в зеленина. Всички коленичат.

А когато настъпва пълен мрак командирите на четирите похода рапортуват за пристигането на своите групи.

... Фанфарите карат тъмнината да изтръгне. Заря! Невимите ръце на ракетните пистолети запалват цветя в небосвод.

След зарята художествени колективи изпълнява литературно-музикална програма.

Ангелов

ДОСТОЙНО ПРЕД ПРАЗНИКА

Трудов подем е обхванал колектива на вафления отдел „П. Бонбонената фабрика на Държавни захарни заводи — Г. Ореховица. Бригадите за комунистически труд воюват за аления паспорт и юбилейната значка. Бригадите „Гинка Маркова“, „Димитър Дюлгеров“ и „Стоян Елчев“, с отговорници Ст. Лалова, Ст. Николов и Ив. Мамушков са обещали да работят при ежедневна норма 123 на сто, като достигнат средно изпълнение 135 на сто. Членовете на този колектив умеят не само да работят, но и да разнообразяват ежедневието си. Досега са проведени две срещи с близките на патроните на бригадите. Посещават се

паметници на героите от нашата съпротива.

Бригадите във вафления отдел отдавна работят със свой качествен шемпъл. Най-добри в производството са Н. Ангелов, М. Панков, К. Бянова, Ат. Патеров, К. Карабоява.

Бригадата на Стефка Лалова отсрочко заработи по законите на работничката чест. Нейния пример зарази и останалите членове на този задружен колектив.

Трескавата пол отовка на бригадите за посрещане Деня на свободата и получаване Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка личи във всяка работа на трудовия колектив.

Руси Досев

Нашите предпразнични ИНТЕРВЮТА

ДО СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ остава месец. Различни чувства възбуждат хората от всички поколения в тия предпразнични дни. Едни си припомнят миналото и го сравняват с настоящето. Други принасят върху своето участие в борбата за народна свобода и за построяване на социализма. Трети огледат заобикалящите ги огромни промени в облик на селщата, в съзнанието и в бита на хората. Четвърти се готвят за нещо по-особено да отбележат знаменателната дата. Всички искат достойно да посрещнат големия празник.

За да може да предаде частичка от възлението на хората, от техните светли помисли и дела, редакцията открива рубриката „Нашите предпразнични интервюта“. В нея ще намерят място непринудени разговори с трудещи се от окръга. За да бъде този разговор по-пълнен и по-разнообразен, призоваваме нашите сътрудници и преди всичко обществени редактори на вестника да ни изпращат подходящи материали. Много ценно ще бъде участието и на читателите на вестника, ако те в писма или други форми изразят своите предпразнични възлениа.

„ТУК МИ Е СЪРЦЕТО!“

СРЕЩНАХМЕ СЕ по един от многото пътища на Държавни захарни заводи — Горна Ореховица. Той просто се усмихна и се спря — един от ветераните, от стълбовете на завода — окръжният Марин Джинков. Попадае силната си ръка с изпъкнали венци и поглежда от потнона и стоманата пръсти и ласкаво ка-

за: — Добре дошли у нас — в Завод!

Заговорихме непринудено, сръчно. Бай Марин се вгледаше в далечината, вгледаше се като че ли в своя живот.

— Четиридесет години ей сега на 8 ноември ще навърши, откакто съм на работа тука. Тогава така беше — на

Кога съм можел аз да мисля, че в родното си село Долна Ореховица ще издигна своя нов, широк дом, че до Завода ще ме докарва удобен голям рейс, или пък ще летя по улиците със собствено колело? Къде съм мислил, че дъщеря си ще изучава учителка, че Пенка — внучето че расте така, както по-голям на собственика децата растяха!...

Много неща станаха. Помня как установявахме новата власт, как качихме първите червени знамена в Завода, как изпратихме заваряващи господарите — чехи. Чудехме се тогава как да наречем нашето предприятие. „Ато че нашата чужда казави Държавни захарни заводи“. И наистина Завод го направихме. Строихме, изграждахме нови члове, и когато преди три години трябваше да излизам на пенсия, разбрах,

че не мога да живея без асичко това...

Бай Марин обгърна с поглед машинните корпуси на ТЕЦ, Захарна и Спиртна фабрика, погледна известно време, досмуква цигарата и ти-

хо добави:

— И дом си имам, нали в казах, нов, хубав, и внучето е едно мило, но... сърцето ми е тука. Не мога да напукам Завода. До кога ли? Докато се движам.

КОМУНИСТИТЕ И КАЧЕСТВОТО

Преди 2-3 години колективът на памукотекстилната фабрика „Рекорд“ в Горна Оряховица бе изправен пред трудната задача — бързо да подобри качеството на готовата продукция, което бе влошено и за което се получаваха рекламации от ДИП „В. Пискова“ в Русе. В какво се състоеше лошото качество? Допускаха се някои дефекти — раета по основата и маслени петна. Всичко това разтревожи ръководството и колективна, комунистите.

Партийното бюро се занимава, потърси причините, прие съответни мероприятия. По партийни групи на всички комунисти бяха дадени поръчения. На стопанското ръководство бе възложено да проучи основно причините, да вземе съответни мерки за подобряване на качеството на продукцията. Наред с това бе потърсена помощта и на други сродни предприятия, като ДПГК „В. Мариков“ — В. Търново и други, чийто предложения бяха своевременно разглеждани и взети под внимание. Направено бе също така обследване на технологията, в резултат на което бяха сменени смазочните материали и по този начин бяха премахнати маслените петна. От своя страна ДИП „В. Пискова“ промени технологията на боядисване на тъканите на ф-ка „Рекорд“.

Разбира се, борбата за подобряване на качеството на продукцията не спря дотук. Под ръководството на партийната организация бяха проведени общи работнически събрания, на които се посочиха допусканите дефекти и обсъдени предложенията за тяхното премахване. Изготвено бе още специално табло, на което се изнасят имената на работниците, които допускат брак и второ качество, а също и на онези, които дават първокачествена продукция.

Обърнато бе особено внимание на въпроса за чистотата на машините. Изготвен бе специален график за тяхното почистване. Абсолютно бе забранено смазването с грес на пикеровите пръчки. По-големи станаха изискванията по отношение на техническото състояние на машинния парк и неговото поддържане в изправност.

При провеждане на прегледа по качеството, което стана по препоръка на партийната организация, ръководствата на профкомитета и Комсомола, както и стопанското ръководство, проведоха широка разяснителна работа за включването на целия актив и колектива в прегледа. Активно се включиха и партийните членове. По предложения на комунистиче-качествените Йорданка Дакова и Гинка Симеова, бяха въведени шадфетни тетрадки, в които се вписват допусканите дефекти, открити през деня. Те изиграха положителна роля, защото при поемане на смяната всеки началник смяна е задължен да провери от кои станове са допуснати дефекти и да отстрани причините.

Всички тези мерки спомогнаха, щото през цялата 1963 и първото полугодие на настоящата година колективът да не допусне нито една рекламация,

да се увеличи списъкът на производствениците-висококачествени. Сега предприятието отчита 97.53 на сто първокачествена продукция при план и обещание 94.56 на сто.

Но успехите не успокояват комунистите, трудовия колектив. Непосредствено след Националното съвещание по качеството на продукцията, партийната организация взе мерки и запозна актив с материалите от съвещанието и с постановленията по качеството. Сега организация и производствени съвещания с дневен ред „Качеството на продукцията — основна задача на колектива“. Ми-сли се и за бъдещето. При обсъждането на проектоплана за 1965 г. бяха набелязани 14 организационно-технически мероприятия по качеството, които ще бъдат осъществени още до края на настоящата година. Предвижда се да бъдат подменени нишкостачните при буби-нарките с цел да се намали и

избегне допускането на четворки по основни; да се подменят жабките на бубинарите № 4 и 5, с което ще се избегне кръстосването на бубините и тяхното масичане.

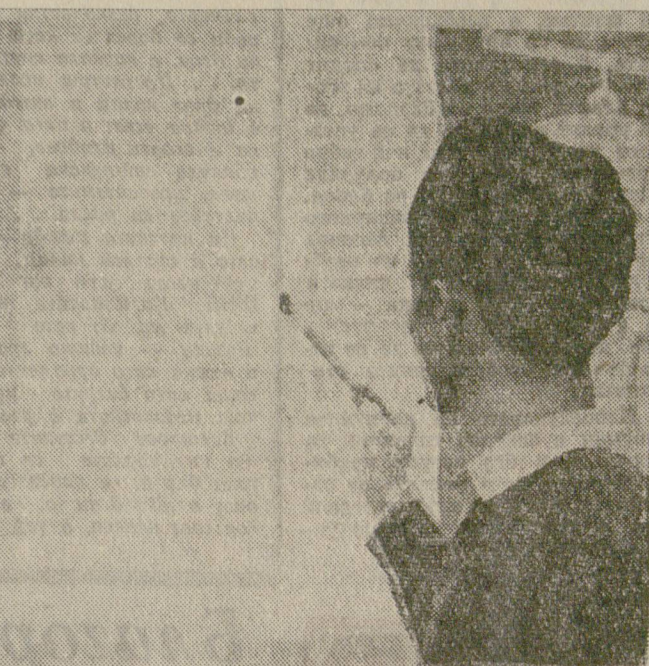
Партийното бюро, изхождайки от задачите, поставени в постановлението по качеството, направи оценка на работата на комисията по качеството и даде поръчение на комунистите в нея да поддържат тесна връзка с фабричната лаборатория, за да се предотврати вписването на некачествени суровини и оттам произвеждането на лошокачествена продукция. На комисията по рационализациите и техническия прогрес бе възложено да провери как се разглеждат и изпълняват работническите и рационализаторските предложения, дадени във връзка с постановлението.

Двадесетгодишнината на социалистическата революция работническият колектив, комунистите от ф-ка „Рекорд“ са решили да посрещнат с изпълнени задачи и само с висококачествена продукция.

К. АНТОНОВА

Д. ДАНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

ПРЕГЛЕД НА ВИЗОВИЯ ПЕЧАТ

Селностопанските труженици в окръга посрещнаха настоящия поливен сезон със значително по-добра подготовка, отколкото през миналата година. Преустройството на каналните мрежи и набавянето на голям брой поливачески инвентар бяха предпоставки за постигане на висока производителност още в първите дни на кампанията. Затова в много стопанства успяха за кратко време, със сравнително малко кооператори, да полетят царевичата и захарното цвекло първи път. Но с това нуждата от напояване не е отпаднала.

Приятно впечатление прави първа страница на брой 11 на белочерковския „Възход“. Десният горен ъгъл е добре оформен, предимно с материали за напояването и е илюстриран с хубава снимка в момент на поливане. Под заглавието „Да се поучим от опита на първенците в поливането“, вестникът разказва за успехите на най-до-

брите поливачи, като посочва тяхното умение добре да използват съоръженията на високопроизводително напояване и поливачески инвентар. Така те са постигнали по 40—50 декара на смяна и само в разстойание на 10—12 дни 6000 декара царевича е получила необходимата вода. Но, заедно с хубавите страни от работата, авторът с основание посочва и някои слабости, които допускат отделни бригади и села.

С подчертано внимание към въпросите на напояването се отнесе „Кооперативна трибуна“ в с. Стражица. Заглавката „На борба за деенонощно напояване на културите!“ напълно отговаря на съдържанието на местните материали и илюстрации. Споменато е написана на уводната статия, която представя ясно състоянието на поливането в кооператива. Лично, че добре се познава работата на кооператорите, като се сочат бригади и звена, които до-

ЖИВОТ, ПОСВЕТЕН НА НАРОДА

Възрожденският деец и писател Цани Гинчев е оставил трайни спомени у своите близки. На неотдавнашното честване на писателя в родния му град Лясковец представител на Редакцията се срещна с д-р Петър Гинчев, внук на писателя, който сподели някои спомени за дядо си, слушал от баба си, жената на писателя, и баща си.

Моят дядо, Цани Гинчев, още като дете е бил любознателен. От баба си той е научил много приказки и песни. Запознал се с народните обичаи. Спомените от детството по-късно му послужават като основа за написаната книга за народното творчество. По това време писателят е натрупал впечатления за живота на белиите.

Любознателност и упоритост са характерните му черти. Това става явна причина да започне да посещава килийното училище в Лясковец. След като изкарва четири години в него, той отива да се учи във Велико Търново. Дотук и спрел. Парите не стигали, трябвало да си изкарва хляба. Тогава лясковчаните ходели да работят като градинари в чужбина. Той заминал с една група за Румъния и, понеже бил малък, му

дали да пазят инвентара. Докато седял в градинарската юрлика, дядо Цани натрупа много знания. Книгите на чоклия сина, който учел в Париж, са били на негово разположение. След година той заминал за Лясковски градинари за Сърбия и започнал работа на баща и край Кале мегдан. Там успява да спести пари и веднага започва да се учи в Белградската гимназия, която завършва с висок успех.

Като ученик в Белград той се запознава с Г. С. Раковски. Под негово влияние започва да се учи да стреля, за да се подготви да води въоръжена борба за освобождаването на Родина. Стремелост към повече знания е оценен от Раковски и той му помага да отиде да учи в Одеса. Не след много в квартирата на Цани Гинчев идва да живее водачът на българските революционери — Раковски.

През това време дядо ми е вземал уроци от полския революционер Тучеревски, който по-късно емигрирал. Заедно с Раковски те замислят и почват да работят върху „Показалец“. От Русия изпращат дядо ми в Света гора, където се запознава с историческите хроники на Зографския манастир. След завръщането си дядо Цани събира пари, като е работил в един захарен завод и се запиева за

Презникът наближава

Юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция у нас колективът на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица ще посрещне не само с висок трудови успехи, но и с подходяща празнична художествена украса и нагледни агитационни материали.

НА СНИМКАТА: Един от художниците на предприятието — Цветко Михайлов — работи върху планът „Трудови рапорти“.

сът: защо ТКЗС — Драганово закъсня с напояването, защо не се използват тръбопроводите и т. н. Но редколегията е предпоставила да „мълчи“.

Има възможност кооперативните вестници да попълнят празнотата, като обратят особено внимание на напояването сега — в най-решаващите дни за реколтата от пролетниците.

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В един от броевете на вестника под надслов „Изгубеното време не се връща“, писахме за лоша организация на поливането в участъка в с. Писарево на Долнооряховския кооператив. Общинският комитет на БКП и Управителният съвет на ТКЗС взеха необходимите мерки за поливането на селостопанските култури, — съобщават ни от Д. Оряховица.

Критичната бележка по повод невестите своевременно мерки за борба с житната дървеница на площадката за сметище на зърното е правилна, — отговарят от П. Сеновец, по повод на друга критична бележка. — Взехме мерки. Обърнато е внимание на агрономите и бригадирите. Назначили специални хора за събиране на дървеницата от веялките в чували и изгаряне извън стопанските дворове“.

Чушков и той беше хвърлен в софийския централен затвор без прищода. След излизането си от затвора Чушков временно заживя при своя зеляк Кирил Камберов. Една вечер той го посреща с тревожна вест, че со го търсят от прокуратурата. Иван Чушков прибира вещите си и изчезва. Макар и да не се явява на новоскопелното дело, той получава присъда три и половина години строг тъмничен за-

нередовен студент в Киевския университет. Тук той изучава естествени науки, занимава се с история и археология. След университета става учител в българско училище в Бесарабия. Паралелно с учителската си работа изучава и събира народни приказки и обичаи. Неговата дейност, връзките му с революционерите му създават неприятности с полицията и той се преселва в Русе, където става учител.

През време на учителстването си в Русе Цани Гинчев издава учебник по земеделие и „Български басни“. Тогава той е развил активна дейност в революционния комитет. Провалът по време на самоубийството на Ангел Кънчев го принуждава да изгори архивата си, където е имало много поверителни писма, и да напусне града.

Цани Гинчев става учител в Габровската гимназия. И тук той не се отказва от своята революционна дейност. Сред неговите ученици е и Димитър Благоев. След битката при Дряновския манастир дядо е арестуван и под конвой, окован във вериги, изпратен във Велико Търновския затвор.

Освободеното заварва Цани Гинчев в Габрово. Той активно се включва в изграждането на новата българска държава. Става училищен инспектор във Врачанско, където организира откриването на училища и ги поставя на здрава основа. След това той се връща във Велико Търново. Тук едновременно учителства и издава общественополитическото и културно списание „Труд“. Заедно с водачите на нашето национално-освободително движение той участва в комитета „Единство“, който работи за обединяване на разпокъсаната след Берлинския конгрес България.

Една година след като се пенсионира дядо ми, като един от най-старите и уважавани публицисти, занимава на първия конгрес на журналистите, разболява се и не след много умира.

Книгите, статии, научните трудове на Цани Гинчев са оставили трайни следи в нашата култура. Непосредствено след 9 септември се срещнах с академик Державин, който сподели, че за пръв път за нашата страна той е научил от „Български басни“ на Цани Гинчев. През последните двадесет години трудовете на моя дядо се превзалаха. В родния му град Лясковец се направи много за увековечаване паметта му. Неговият живот е бил посветен на народа. Той е живял сред народа. И затова народът продължава да го чака и досега.

Двама начина, по които да се постигне, макар да е търсена помощта на Общинския съвет.

— Да ви намяна, например, за почна Митна Долова. Досега нито един път председател на Общинския народен съвет председател на ТКЗС, нито секретар на Общинския комитет на БКП са идвали при нас, за да се заинтересуват за работата на тази градина, нито е открита само преди два месеца.

Необходимо е Управителният съвет на ТКЗС, партийният комитет и Общинският народен съвет да оказват още по-голяма помощ, да се отнасят с по-голяма грижа, Марин ПЕНЧЕВ

Добри помощници

Преди един месец в с. Лозен бе сформирана средношколска бригада от 35 души, в помощ на селското стопанство. Бригадирите работиха на различни обекти и окопаха 70 дк безразсодни домати. 55 дк червен пипер, 90 дк царевича и др. Отличници се Григор Якимов, Гинка Върбанова, Стефана Димитрова, Павлина Косева, Димитрина Венелинова и др. Неуморните комсомолци денем се трудят по блоковете, а вечер развиват художествена самодейност. Те подготвиха и изнесоха пред кооператорите богата литературно-музикална програма. А сега комсомолците подготвят монтаж, посветен на 20-годишнината на социалистическата революция. Бригадирите умеят да използват и обединява почвата, като обсъждат гледани филми и прочетени статии и други материали от вестник „Народна младеж“ и от други вестници и списания.

Атанас Ралев

Руско-български политехнически речник

Тия дни се пуска за продажба в книжарниците на „Печатни произведения“ руско-български политехнически речник. Той отговаря на нуждите, породени от най-тесното икономическо сътрудничество между Народна република България и Советския съюз. Речникът представя прекрасно помагало при ползуването на богатата съкровищница на техническа литература от страна на българските научни работници, инженери, техници, работници, учащи се в техническите училища.

Издаването на руско-български политехнически речник от издателство „Советская Энциклопедия“ — Москва е навременно и полезно.

Една детска градина и... още нещо

Беше горещ летен следобед. Визитничката на детската градина в село Дъснот починаха в своите малки легла. И двете учителки ме заведоха в занималнята. Всички играчки, маси, столчета бяха грижливо подредени. Това, което виждахте — започнаха да ми разказват — е дело на самите деца. Тук те всичко вършат сами. Често се случва децата да се карат на това „свои другарче, което счути или повреди дадена играчка. Но децата са любознателни. Искат всичко да знаят. Затова има и много сучелни играчки. Тях сме занесли в работилницата на ТКЗС още преди месец и половина, но няма кой да ги поправи и ни се обадиха да отидем и да си ги вземем такива, каквито сме ги занесли.

В столовата всички маси бяха грижливо подредени и застлани с хубави покривки. Тук беше и готвачката Веса Генчева. От дума на дума стана въпрос и за мивната, която от два месеца е задържана и няма кой да се погрижи да я почисти, макар да е търсена помощта на Общинския съвет.

— Да ви намяна, например, за почна Митна Долова. Досега нито един път председател на Общинския народен съвет председател на ТКЗС, нито секретар на Общинския комитет на БКП са идвали при нас, за да се заинтересуват за работата на тази градина, нито е открита само преди два месеца.

Необходимо е Управителният съвет на ТКЗС, партийният комитет и Общинският народен съвет да оказват още по-голяма помощ, да се отнасят с по-голяма грижа, Марин ПЕНЧЕВ

В името на свободата на народа

Босоногоото момче

Избръсва се ръкав потното си чело. Как му се искаше да остане при другарчетата си, да играе на поля с тях! Но Ваню знаеше, че болната му майка не може да изхрани голмото семейство. И Ваню изкара кравите на селския чорбаджия Паназю на паша. И потеклоха годините. Зимните училищни дни сменяха летните, през които малкият Ваню тръгваше да чиракува отначало при селския чорбаджия, а по-сетне при гоно-оряховския занаятчи. Мечтата му да учи беше заменена с шивачката.

Една вечер при него дойде зелякът му Христо Братованов. Заведо го на събрание в профсъюзния клуб. Иван Чушков слуша доклад за Съвет

ската страна, където господари на фабриките са работниците. Там всеки, който работи, макар и да учи занаят, получава заплатата. . .

Чушков поседна жадно всяка дума. Излязоха. В ушите му още звучаха думите на оратора: „И ние ще успеем в борбата срещу чорбаджиите, ще подобрим живота на работниците, ако сме организирани, ако сме сплотени. . .“

Но как ще стане това?

Следващата вечер той сам потърси Христо и пак отидоха в клуба. Запозна се с други чирачета. Научи къде е библиотеката. И първата книга, която Христо му даде да четете, беше „Майка“ от Максим Горки. Зачете се в нея и. . . осъмна. И така, книга по книга — Джек Лондон, Лев Толстой, Достоевски, Некрасов. Осемнадесетгодишният младеж беше вече прочел „Кой на чий ерб живее“, „Азбуката на комунизма“, „Държавата и революцията“, „Произход на семейството, частната собственост и държавата“. Ставаше все по-смел. Отказа да работи в дома на майстора. Един ден от каза да работи и повече от 8 часа. И, разбира се, за това беше изгонен от работата.

Не се изплаши. Той имаше другари: Христо Братованов, председател на профсъюзната инициатива брани, комсомолците от фабриката. Сам той беше вече секретар на синдикалната младежка секция.

1929 година — делегат на първата околийска синдикална конференция.

Септември същата година — един от учредителите на ремсовата организация в Гор-

на Оряховица. Иван Чушков бавно, но сигурно излизаше на тежкия път на борбата. Но и властта не спеше. Околийският управител два пъти го няма при себе си. И отново е без работа. А сега накъде? В София!

Един мъглив ноемврийски ден на 1929 г. Иван Чушков пристига в София. През своя зеляк Асен Иванов, при готото остава да живее, лесно се свързва с чичо Тома, проф-

се намери отговорен редактор. И Чушков се съгласява да поеме това задължение. В брой 23 на вестника бяха отпечатани статии „Да живее Първи май!“ и „За защита на младите работници в България“. И двете статии бяха написани от Чушков. Полицията не знаеше кой е техен автор, но вече беше осведомена кой за започване на поливането и за участието на някои кооператори в него. А в същност това можеше да се постави въпро-

ИВАН АЛЕКСИЕВ ЧУШКОВ

роден на 21 януари 1911 година в с. Долна Оряховица, починал през август 1940 година в София

сюзен деец, когото познава от Горна Оряховица. Чичо Тома го запознава с ръководителите на младежката синдикална група. Намира му и работа.

Свършихте ли работният ден, а той и тук продължаваше по 10—12 часа. Иван се връщаше в квартирата си и все четеше и четеше.

Партията и Комсомола за безлязав безстрашност и имен младеж. В началото на 1932 г. той е избран за член, а по-късно и за секретар на Трети районен комитет на Комсомола.

... Една вечер при Чушков дойде другар от Централния комитет на Комсомола. Дълго говориха. Основното беше, че „Младежка трибуна“ ще престане да излиза, ако не

удряха с юмруци. Бяха полици. В Дирекцията на полицията, където го откареха, не се шегуваха. Но Чушков не проговори! След няколко дни, поради несъстоятелност на обвинението, той е пуснат.

Наред с работната си, като отговорен редактор на в. „Младежка трибуна“, Чушков взе активно участие в подготовката на първия конгрес на РМС. И през септември 1932 година, когато се състоя конгресът, в новоизбраното ръководство беше включен и Иван Чушков. Младежният ръководител прие решението на конгреса като бойна задача.

В същото време софийският окръжен прокурор, въз основа на някои статии от вестника, скалти обвинения срещу

твор. По решение на ЦК на РМС минава в неlegalност.

— А сега ме считайте за беглец! Осъден съм. . . Че съм в село, никой не трябва да узнае. Мамо, съобща само на чичо Станчо и на Христо Козлев, с тях трябва да се видя! — това поръчка една късна вечер, когато се добра до дома си в родното си село, Иван Чушков.

И се проточиха дни на четене и нощи на срещи, на събрания, на заседания, на работа. Но вражеско око е видяло смелия младеж. И една сутрин полиция осемна пред портите на Чушкови. Иван се опита да избяга но късно. . .

Скоро Иван Чушков е включен в ръководството на мла-

дежката организация в Плевенския затвор, а след това става и неин секретар. Скоро беше преместен в сивенския затвор.

... Една юлска утрин на 1937 г. Чушков напусна сивенския затвор. Свободата беше толкова сладка, радостта толкова силна, че чак не му се вярваше. И тачеком се отправя за гората, а оттам за София. Започна работа при Христо Братованов. Дните се нжиха пълни с опасности, изпълнени с напрежение. Той не знаеше, че досието му в Дирекцията на полицията на бива от нови досесения, но чувствуваше, че трябва да се пази. Сменя често квартирите си и, въпреки това, успяват да го арестуват на 15 октомври 1937 г. На нито един въпрос не отговаря. Тримата агенти започват най-напред с камшици, после с палки, накрая с тояги. . . Четирнадесет дълги дни и нощи! Освободяват го по липса на доказателства. Но болките от изтезанията сякаш се събират зад високото му чело. Започва деенонощно да го боли главата.

В началото на 1938 г. Иван Чушков е избран за секретар на ЦК на РМС. Работата се увеличава. Опасности станаха по-големи.

Поради зачестилите провали в ЦК на Партията и РМС през лятото на 1938 г. оцелелите отговорни другари минават в дълбока неlegalност. РМС беше оглавен от новоформирано ръководство — Иван Чушков и двама членове на ЦК.

Но Чушков се чувствуваше все по-зле. Резултати от лечението му в Костенек няма-

Парска България открито премина на страната на хитлеристка Германия. Младежта трябва да бъде на ясно, и на ирек. Затова на 15 юни Иван Чушков заминава за Южна България — да се свърже с Пловдивски, Старозагорски и други окръжни комитети на РМС, да постави организациите на крак. Но той не забелязва, че във властта е излязла непозната сила зорко през тълпите си оцеля. Арестуваният му в Стара Загора става така ненадейно, че той няма и най-малката възможност за съпротива. На другия ден под конвой го откарват в Г. Оряховица, а оттам във Велико Търново.

Въвворава го в родното му село. По липса на конкретни факти полицията се задоволява само с това. Той не излиза почти никъде. Но младежката организация се активизира. Полицията разбира, че тук Иван Чушков е опасен и побързва да го интернира в Родопите.

Пролетта на 1940 г. го заваря свободен. Но болестта го свела на леда. Чушков заминава за родното си село. Пристига другар от ЦК на РМС и го откарва в Александровската болница. Остър туберкулозен менингит!

В АЛЕКСАНДРОВСКАТА УТ-

РИН, а тишината на болничната стая, една жена изхлипа и плачът ѝ секна, като сподобен стон на птица. . . Почина Иван Чушков. Венци от живи цветя отпраща саркофага. На аленочерените широки ленти блестяха надписи: „На борба за мир — от неговите приятели!“, „На възторжения смел трибун — от софийските работници!“, „На другаря Чушков — от хилядите му другари!“.

в. „БОРБА“

Стр. 2, бр. 94, 5 VIII 1964 г.

ГРИЖИТЕ И РЕЗЕРВИТЕ

Захарното цвекло от редица години е любима полска култура за кооператорите и ръководството на стопанството им. Вниманието към нея е продиктувано от това, че тя е една от най-доходните култури. Мога да посоча, че от един декар захарно цвекло ние получихме през миналата година 89,57 лева чиста продукция, докато от другите полски култури получаваме значително по-малко — от слънчогледа 35 лв., от царевича 26 лв. и т. н. Високо е отплащането и на човека.

До миналата година известна пречка за нас беше това, че при ранното водене се получаваше сравнително по-нисък добив и трудно се изпълняваше планът не само натурално, но и стойностно. С излязлото Постановление на Министерския съвет тази опасност отпадна. През миналата година при изпълнение на плана за добива 99,2 на сто, получихме общ доход от захарно цвекло 116 на сто. Това говори, че при ранното водене, което за лозарските стопанства има изключително значение с оглед правилното разпределение на работното напрежение, стопанствата са предпазени и от неизпълнение на финансовия план за тази култура. Трябва да посоча, че през 1963 година до 15 септември ние извадихме 74 на сто от цвеклото, а някои бригади приключиха с тази кампания към 17-18 септември и после бяха облекчени.

През настоящата година за захарното цвекло ние отделихме много грижи. Изпълнени са всички наредби по плана мероприятия. Цвеклото е окопано четири пъти с машини и два пъти ръчно. Осигурихме по 25-30 кг на декар азотни торове. В кратък срок беше извършена качествена поливка, като с помощта на инсталацията ДИ-600 поляхме площ, която никога не са поливали. При първата поливка някои от звената и шербетуваха. На цвеклата, които ще се вадят след 15 септември, се извършва още едно подхранване и поливане. Площите, на които предстои да се вадят наскоро, се подготвят чрез дълбоко окопване — 12 см с длетообразните работни органи за леко и без загуби механизирано изваждане.

Тази година ще се стремим да извадим 100 на сто от цвеклото механизирано. Трябва да посоча, че в това отношение не ни липсва и опит. Миналата година в Бяла черква повече от 94 на сто от цвеклото беше извадено механизирано, при много добро качество на работата. В редица блокове ние още сега преценяваме, че ще имаме добив между 3500-4000 килограма от декар. В стопанството около 175 декара цвекло силно пострада от гниене, поради обилните валежи през май, но засятите 178 декара цвекло над плана са очевидно един добър резерв.

По предстоящото прибиране на цвеклото, без да се намаляват грижите по напояването, премисляме какво и как още да направим, за да облекчим труда на кооператорите при ваденето, почистването и транспортирането. Това е и другият резерв за снижение себестойността на продукцията.

Анг. АНГЕЛОВ
гл. агроном на ТКЗС в с. Бяла черква

ЗАГРИЖЕНОСТ ИМА, ИМА И ПОГЛЕД НАПРЕД

Много бяха причините, които не позволяваха правилното развитие на някои селскостопански култури в Полскирански кооператив. Особено затруднение се срещна през май и юни, когато честите превалявания не позволяваха навреме и качествено да се извършат обработките и с успех да се изведе растителната защита.

На пръв поглед добивите от ечемик не са лоши — около 260 кг от декар, а от пшеница — около 180 при план 210 и обещание 220. Не се изпълни планът от репичката, салатата, келбата са около 60 000 лева. Далеч няма да се стигне и очакваното от лозята.

Причините за есенниците са в недобрата и късна сеитба, която се извърши на лошо подготвена почва. През пролетта не се проведе както трябва и борбата с плевелите. Загубата от 90 000 лева с неизпълнението за стопанство като това в Полскиранце не е голяма, по тя говори, че културата на земеделието не е на висотата на изисванията.

Това не можеше да не разтревожи партийното и стопанското ръководство. Те съсредоточиха усилията на кооператорите в отглеждането на царевича, захарното цвекло, лъна, арпаджика, домати, пипера, и, особено върху вторите култури, към които тук с пр-

во претендират за добри майстори. Над 60 на сто от царевича, със сигурност може да се каже, ще даде към 900 кг среден добив. Поливките се извършват качествено и при значително повишена производителност — 30-50 декара на поливач, срещу 4-5 декара по стария начин. Вземаме се мерки за подхранване. Разбира се, изоставане в някои бригади пак има. В Първомайци и Янтра, например, не всички „цѐфти“. Царевичната на първа полевъдна и четвърта комплексна бригада беше прекропана късно, не се подхрани навреме и не обещава да даде повече. Тук не са добри и поливките — царевичната не е набраздена и се полива като пшеница със заприщване, при ниска производителност и лошо качество.

Към културите, от които може да се получи повече, трябва да се направи всичко възможно, за да се компенсира неизпълнението. Сега засега тук повече внимание се отделя на вторите култури, като бяха засети над 900 декара слънчоглед, 160 декара праз, 600 декара коришоши, 300 декара домати, 400 декара карфиол, 700 декара зелен боб и др. Очакваните добиви от тези култури могат да покрият и да осигурят изпълнението на обещанието. Това е добра надежда, за която основания за съмнение няма.

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ
1944 ★ 1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

СЪС ЗНАМЕ В РЪЦЕ

излъчена за ударничка, а Паунка Милева — за качественичка. Добре работиха и Иванка Манолова, Иванка Енева, Николка Лазарова.

Движението за комунистически труд не само сплоти колектива, но му вдъхна вяра и сила, даде му крила да лети във висините.

Партийната организация оцени добрата работа на бригадирката Анка Вълкова и я прие

за кандидат-член на Партията, защото тя със своите дела доказва, че е достойна да носи това високо име.

Сега колективът държи знамето в ръцете си и с радост и нови успехи ще посрещне 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Георги ГЕНЧЕВ

чрез Обществения редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

Не забравят обещанието

Студена февруарска нощ. Всеки бърза да се прибере в къщи, да отиде на кино или театър. А те, електроработниците от Промкомбината в Павликени отново правят оценка на производствения си план, преобмислят обещанието, чертаят перспективи на своята про-

изводствена дейност. Накрая всички като един решават да се включат в движението за комунистически труд, да посрещнат с по-големи трудови победи празника на свободата. А Възвисяването на ЦК на БКП към българския народ и почитането на Централния съвет на профсъюзите и Радио София вляха нови сили в колектива.

С особено внимание бригадата работи с клиентите, прави само висококачествени услуги. Младите работници — монтьорите Николай Иванов, Григориев, Йордан Недев и Иван Марков упорито и системно обогатяват своите знания, приемат всички светли от опитния работник Кирил Стефанов и отговорника Кирил Вълчев. Само преди няколко дни колективът проведе производствена екскурзия до заводите в Севлиево.

Ловеч и Троян, където видяха и научиха много неща от работата на своите колеги.

В резултат на упоритостта, непрекъснатите търсения и внедряване нови начини за подобряване на работата, колективът от електроработниците при Промкомбината изпълнява ритмично своя план всеки месец над 107 на сто, а за осеммесечieto са решили да го изпълнят до 20 август.

Задачата на бригадата да завоюва високото звание „Бригада за комунистически труд“, да спечели Паспорт на трудова слава и юбилейната значка, сплотява още повече електроработниците при Промкомбината и работата им става все по-спорна.

Н. ВЕЛЕВА

от Обществения редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

ПОЩЕНЦИ ОБМЕНЯТ ОПИТ

През изминалия месец в с. Моравца се състоя среща-съвещание за обмяна на опит. Административните и профсъюзните активисти от ПТТ станции в селата Вардим, Българско Сливово, Аленово, Драгомирово, Масларево и др. се запознаха с ритмичната и образцова

работа на колегите си домакини.

Участниците решиха, в чест на 20-годишния юбилей на Свободата, тяхната производствена година да бъде по-малка от 12 месеца.

З. Абаджиев

ДОКОГА ГРЪБ НА МЕХАНИЗАЦИЯТА?

119 на сто изпълнение на плана за приходите — такава е равновесната за шестмесечната дейност на кооперативното стопанство „Комуна“ в с. Михалци. И участниците в делегатското събрание я приеха като една приятна новина. Но, като се имат предвид специфичните особености на селскостопанското производство, резултатите от първото шестмесечие на годината не могат да бъдат показателни. Още повече, че реализираните доходи представляват едва 19 на сто от годишния план на стопанството. Затова делегатите не побързаха да се опиянят от преизпълнението, а загрижено, като добри стопански подложници на трезва оценка досегашната работа, посочваха слабости в ръководителите, не скриваха и своите грешки. И това бе най-ценното. Самокритичният дух и непримиримост към недостатъците бе добър показател, че хората бележат за кооперативното, като за нещо свое.

А имат кооператорите основание да бъдат разтревожени за много неща. Ето, началото

на август е, а жътвата в стопанството се удължи. Това не е е случайно, когато се жъне на ръба по-голяма част от есенниците. Уж в началото на кампанията ръководителите мислеха, пресмятаха комбайните и транспортните средства, а в процеса на работата се оказа, че не всичко добре е предвидено. В Мусина е допуснато да се жъне с комбайн пшеница засята върху коригирано старо корито на Негованка. В неугнеталата почва комбайните са затънали, като ставало нужда да се теглят с трактори. И машината се разбива и време се губи. А никому никак не е дошло на ум там да се погледне на ръка.

В доклада се сочи, че в някои села има доста некачествена жътва. Трябва да се отиде на един от блоковете на Мусина, на който сега механизаторите правят предсеитбена оран, за да се разбере истината на тази констатация. След изгарянето на стърнището всичко е ясно като на длан — жърновете и пръснато като за сенба? Но защо е станало така? Съв-

сем ясен отговор не се дава.

Кооператорите говорят с тревата, че царевичата и лозята са доста заплевелени и е нужно бързо да се окопаят. Дори се поставя въпросът за косене на тревата в лозовите насаждения. Спори се да се приеме или не норма за „силно заплевелени площи“. Не звучи ли това като изненада за мислещите стопани, които се утвърдиха като най-добри лозари в окръга?

Вярно е, че годината беше по-особена и кооператорите не са успели да се справят с околните култури. Но не прозира ли зад това и истината, че тук на механизацията не са дали полагащото й се място, още не са разбрали решаващата й сила в отглеждането на културите? Не че нямат техника. Напротив, винаги са отделяли много средства за закупуване на различни нови машини. Но дойдат ли тук, никак губят своята стойност. Недоброто техническо поддържане, недостатъчния контрол и най-сетне липсата на една подходяща организация водят до бързата по-

вреда на машините и непълното им използване. Не се ли потвърждава това от честото спиране на комбайните, от ниското натоварване на сламопресите, от оставената „на спокойствие“ стогометателна машина, която може да замък всеки ден по 20 души сега, когато напрежението за кооператива е толкова голямо.

А защо в доклада управителят съвет не обелва нито зъб за работата на звената за комплексна механизация? Да каже на хората кои механизатори са обработвали без прилагане на ръчен труд царевича или слънчоглед, какви нови машини и приспособления са приложили, в какво състояние са културите, как са помогнали ръководителите и специалистите. За това не се говори. В доклада се казва, че планът за деклариране мена оран не се изпълнява, че изостават всички системи трактори, че трябва да се помогне по време на прибиране на реколтата. И сякаш между другото се казва, че до 15 август трябва да се уточни съставът на новите звена и бригади за комплексна механизация за 1965 година. А чак в средата на август, когато според пресмятания половината от дълбоката оран ще бъде извършена, ще се подготвят голяма част от площите за есенниците. Какво пречи още сега да се уточнят площите, както това хубаво са направили за есенниците, да се дадат поръчения на механизаторите, които ще прилагат чуждата технология?

Ако не настъпи прелом в отношението към механизацията още тази есен, пролетта механизаторите пак ще работят слепешката, пак ще останат културите недообработени и ще се отчита висока себестойност. Докога?

П. ДИМИТРОВА

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 94, 5, УИИ, 1964 г.

МОМЦИТЕ И ДЪЖДАТ

МНОГО ДЪЖДОВЕ валиха тази пролет. Тъкмо напрежката лозята, и дъждът рикне, измие ги. Пак ги напрежката и той пак ги измие. Така десет пъти. А лозята много. Додето погледят ти стига, само бели циментови подпори и лози, лози...

Но дъждът намерил е кого да се пребори. Двадесетте момци от Лозаро-тракторната бригада ли ще му се дават! Те ли, които са готови среднощ да станат и да преска-

нов. Тя обработва с тракторите си повече от половината площ на ДЗС, засадена с лозя — четири хиляди декара.

Всички от бригадата са млади. Дори много млади. Тук младостта е станала символ на умение, трудолюбие и знание. Повечето от момчетата работят в ДЗС „Совата“ вече десетина години. В началото трудно колятко щеще. Само една гола поляна била. Някои спели в палатки, а други били пътя до околните села. Но... за това вече никой не си спомня. Сега тук е хубаво, както във всяко село, че изминало през тези двадесет години Малките момчета, тогава 16-годишни, сега

вече са големи момци, а Йордан Асенов е вече бригадир-И то бригадир на бригадата, чиято работа се чени и която се ползува с авторитета на колектив, където има много гор и много резултатен труд. Така младите стават за пример. Когато на бригадата е присвоено званието „Бригада за комунистически труд“, всички от стопанството се радват заедно с момците...

СЕГА УСИДЕНТО ПРЪСКАНЕ на лозята вече е привършило. На друг фронт ще бъде Лозаро-тракторната бригада. Започва сивазиране. И момците отново

След приключване работата в лозята механизаторите от бригадата на Йордан Асенов Йорданов се съгледат да навлязат добре подготвени в кампанията по сивазирането.

В. ЦЕРОВСКА

Нашите предпразнични ИНТЕРВЮТА

СРЕЩА С ДРУГАРИ СЛЕД 20 ГОДИНИ

— ОЧАКВАМ този голям празник с много радост. След двадесет години ще видя моите другари, с които свалихме фашистката власт в казармата и учредихме комитет, — започна бавно своя разказ Стефан Драгнев.

Той сега е партиен секретар на трудово-кооперативното земеделско стопанство във Велико Търново. Близко петнадесет години работи като партиен секретар: най-напред в казармата, след това в квартала, а сега вече пенсионер продължава да стои на своя трудов и партиен пост.

— Решиме да се съберем на другарска вечеря, всички, които тогава преди двадесет години, посрещнахме светските войски в Бургас. . . Пък и друга радост си имам — синът ми вече е студент, а дъщеря ми сега завърши гимназия. Много ми се иска и нея да видя студентка. . . — продължи да разказва Стефан Драгнев. — Радват се очите ми, като гледам как разцъфтява нашата Родина, как животът на хората става все по-хубав и по-заможен. . .

НЕ ТЪРПЕ ЛИВОСТТА НА МЛАДОСТТА

ПРЕД ГОЛЕМИЯ ИЗКОП на строежа е спряло русокомо момиче. Захласнати сини очи следят багера, Мисълта е много побърза от строежа. . . И в синия взор на момичето една след друга се издигат скелети, забити в небето, горе, съвсем горе — където бледнее синевата. Там работят строителите: бързат, подвикват, сгласяват напелите.

— Хубаво! — промълвя Красимира Йенева. — Всичко е много хубаво! Нищо, че не помня Деня на Свободата, че още не съм била родена. Нищо, че съм по-млада от юбилея. Хубавото е, че живея в такъв красив град, че имам толкова блага. Родина и че ще мога да правя всичко, каквото мечтая, за хората. Не за себе си, а за хората искам да извърша подвиг. Не за себе си, за тях завърши гимназия с отличен успех! И пак за тях кандидатствавам строително инженерство. Вярвам, че ще ме прикат. Още няколко дни и ще науча резултата.

Вълнувам се силно и вярвам, че ще бъда студентка. За Двадесетгодишния юбилей на моята страна това ще бъде най-мечтаният и скъп подарък за мене. А в чест на четирисетте години на Свободата аз ще съм подарила вече . . .

С БРАТСКА ОБИЧ

— НАЙ-МЛАДИЯТ от нашата бригада — ето го! — посочи бригадирът на левия цех в Държавното авторемонтно предприятие в гр. Ясковец Атанас Лейтев към едно високо слабичко момиче, което пренасяше токущо направената форма за отливане.

— Марин Хрулев, — каза момчето, след като остави голяма си и подаде ръка.

Под килнатата шапка се подаваха кичури коси с цвета на зряла пшеница, а светлостите му очи гледаха открито и

на хората, а може би, и на великото човечество. Девети нов модерен домове, които ще се прегръщат във висините със слънцето. Обичам хората — нашите, сърдечните, и може би, за тях са всичките ми мечти. . . Очаквам Празника с нетърпеливостта на младостта и още по-силно очаквам и вярвам в бъдещето!

авсела. Той дори не дочака да че въпроса.

— Работата си ли защо обичаш? Че как да не я обичам? Първо — ние тук сме такива дружини, като едно семейство! Аз, знаете ли, като завърших седми клас бях решил да станам строител. Ходих в Търговище тук, там, учих се за арматурист, но нещо все не ми допаднаше. Следващата година дойдох тук. Първо бях при ремонта на автомобилите, но когато надникнах в левия цех, разбрах, че това ми е мястото. Посрещнах ме като млад

ко братче, да, като брат. Не знам как е било преди, как са се учили бай Лейтев и другите наши майстори. Може би за това, че те много са прегледали, са такива добри хора. Та те не само в работата ми помагат, а във всичко. Разбраха, че мога да играя и сами ми осигуриха да участвам в танцовата група. . .

Тази година като изпратим празника — 9 Септември, отивам в казармата. За много неща вече са ме съветвали нашите хора от бригадата. Знам, че и когато облека войничките дрехи не ще ме забравят.

А като свърши службата, естествено, ще се върна пак тук, пак при тях. Какво ли ще стане до тогава нашето приятелство? Нали само преди 10—15 години тук е била голяма поляна с тръни. Какво ли ще стане всичко изобщо? Сх. . . — Марин нетърпеливо кимна още по-назад шапката си и приклепа първата до новата форма.

Той се умела ръка започна да работи. Очите му гледаха съсредоточено и все така открито, весело, мечтателно.

КОЛЕКТИВИЗЪМ И ДРУГАРСКА ВЗАИМНА ПОМОЩ

Ръка за ръка

„Бригада за комунистически труд“ — какво високо и почетно звание! Преди да го получат членовете на бригадите в ДАП — клон Велико Търново много мисляха — дали го заслужават, дали ще могат да го отстояват докрай. Труден ден бяха на неговото завоюване. Във всеки колектив се поставяше въпросът: „Как прилагаме в живота принципите на „Моралния кодекс на строителя на комунизма“? Немалко материали се прочетоха, разгледаха. Не на един член от бригадата се помогна да намери правия път, от който той малко или много се е отклонил. Особено много място се отдели на другарските отношения. Няма шофьор, при който в тежки часове да не му са се притичали на помощ колегите.

Ето един неотдавнашен случай, който е още в съзнание то ни. Преди няколко дни шофьор от бригадата на „Празник“ изпусна ремаркет в канала. Всички от бригадата, които бяха в гаража, се притичоха на помощ. Имаше и шофьори и от други бригади. Но нямаше колеи! Няма ще оставят другари си сам!

Шофьорът Пенко Ганчев от трета автобусна бригада „И. Вапцаров“ си сипи крака. Неговият сменник Йонко Георгиев не мина ден да не е при него, както в болницата, така и в къщи. Срещу Нова година Йонко прекара вечерта си при другаря си. Гръжеше се за него като за член от своето семейство. Та нали те са едно семейство! Нали са членове на бригада за комунистически труд! Нали са един от първите, които не отвориха мотора на колата преди изминаването на 200 хиляди километра!

Членовете на четвърта автобусна бригада „Юрий Гагарин“ поднесоха скромен подарък за новата къща на Мира Янкова и на малкия син на Мира Карацанова. В дневника на бригадата е записано: „Колко е хубаво да работиш и да веселиш с хората, които са ти така близки до сърцето!“ А в писмото си до бригадата младата майка пише: „Сезон аз не съм при вас, но от все сърце се радвам на вашите успехи и тържа за неуспехите.“

Нека кажем нещо и за кондукторките. Скоро беше, когато на Тонка Ванева се налагаше да ходи всеки ден в близкото. Нейната другарка Пенка Григорова работеше по смяна и половина — само и само нейната другарка да възстанови здравето си.

Трябва ли да изброяваме и редица случаи, които каго че ли са дребни наглед, но значат много? Закасл човекът за гума, другарят му сваля своята резервна и му я дава, за да се прибере. Не му стига ло горивото — също ще му услужи. Трябва да се направи малък ремонт — ще спре, ще му помогне и двамата ще потеглят отново на път.

Такива са те, нашите работници. Ръка за ръка, бегски прегрътати вървят напред по светлия път, начертан от любимата Партия.

Ив. РАЧЕВА

БОРБА Спорт СПОРТ Спорт

Плувен маратон

На трети август въпреки лошите атмосферни условия тридесет и пет души от градовете Свищов, Павликени и Горна Оряховица дойдоха на язовир „Ал. Стамболийски“ за провеждането на окръжния плувен маратон.

В преодоляването на 10 километра (жени) на първо място се класира Валентина Миркова от Свищов с време 5 часа и 38 минути. Второ място зае четиринадесетгодишната плотнерка от Г. Оряховица Гергана Георгиева, а трето място — опитната плувна състезателка Кина Тоскунова, също от Горна Оряховица.

При мъжете първото място поделиха майсторът на спорта Христо Костадинов и Стефан Колев от Свищов с време 4 часа и 30 минути, а на второ място се класира Петър Стефанов, на трето — Мирко Асенов и двамата от Свищов.

Футболна среща

В същия ден в Г. Оряховица се проведе контролна футболна среща между „Академик“ — София и „Локомотив“ — Г. Оряховица. Тя завърши при резултат 2:1 за „Академик“.

ФУТБОЛНИЯТ СЕЗОН НАБЛИЖАВА

Футболният шампионат за 1963/64 година завърши за отбора на „Етър“ с класирането му на пето място. Той набра 38 точки като вкара 48 и допусна 34 гола. Представянето през годината говори, че отборът има възможност за още по-добро представяне през новата футболна 1964/65 година.

Ръководството на дружество „Етър“, пленумът на футболната секция, имайки предвид допуснатите досега слабости, още в края на изтеклия футболен сезон наоблязаха редица мероприятия за по-успешна работа занапред. Направените усилия при активната помощ от страна на Градския комитет на БКП за запазване състава на отбора не бяха напразни. Всички стари състезатели са в състава на отбора с малки допълнения. След почивка от около десетина дни, още от 10 юли, започна новата подготовка. Всички състезатели полагат големи усилия, за да може през тази година отборът да се класира на челно място в групата, да участва в борбата за първото място. Предстои тренировка на отбора при лагерно-школна обстановка в гр. Елена. Целта е пелият състав да навлезе още от началото на сезона в добра спортна форма, да започне с успешен старт.

До момента в състава на отбора са включени следните съ-

състезатели: вратари — Нецо Иванов, Йордан Милев, Коло Тарапанов; защитници — Кирил Попов, Ангел Бейков, Иван Стоянов, Димитър Радев, Никола Гаджев, Славей Тонев; полузащитници — Петко Дочев, Марин Маринов, Минчо Рачев, Стоян Петров; нападатели — Тодор Маринов, Тодор Марков, Стефан Чакъров, Димитър Торлозов, Христо Деков, Иван Пандев, Васил Матев, Веско Генов. Очакваме завръщането на Борис Алексиев от отбора на „Млада гвардия“ — Сливен и включването на някои студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“.

Както всички отбори в страната, така и ние ще се стараем да играем по системата 4—2—4 и нейните варианти. Този начин повишава и изискванията към физическата, техническата и тактическата подготовка. Разположението на играчите по терена е 4 защитници, 2 полузащитници, от които един е изтегляният пети нападател. За нашия отбор най-подходящ за този пост в момента е Стоян Петров. Петров от задна позиция е решавал редица срещи с умелото си превключване, с хубавия си удар отдалеч. Добрият му поглед и техника му дават възможност да расте във всяка среща.

Целта ни е тази година да играем бойко, опростено, амбициозно, стръпано, резултатно, с максимално използване качествата на всеки състезател.

Какво е най-хубавото в отбора? Това, че има колектив, способен да създаде от талантливите, трудолюбиви и добри

Петър ШАТРОВ
треньор на футболния отбор „Етър“ — Велико Търново

Потребителна кооперация „Дружба“ г. Полна Оряховица

ТЪРСИ майстор-готвач и хлебарски работ-

ник.
Постъпване веднага

2-2

Пред новата учебна година

Отдалеко — да е леко

БЕШЕ СРЕДАТА НА ЮЛИ. Учениците и учителите от основното училище в село Килифарово решиха, че колкото по-рано се приготвят за учебната година, толкова по-леко ще бъде за самите тях. Решиха и започнаха. По-миналата година бяха извършили основен ремонт на сградата. Две години те така я пазиха, че сега не се налагаше отново основно да я ремонтират. Нукан беше само частичен ремонт от помощния персонал, учениците и учителите. В първите десет дни на август ще го завършат. Но и дори за частичния ремонт у работещите има стремеж за икономии на средства. Помощният персонал — Тотка Купарова, Катя Иванова, Кънчо Трифонов — гледат на работата като на свой дълг. Многого години, прекарани сред децата, са ги научили да обичат училището искрено и силно.

Оживено е в кабинетите по физика и химия. Старите пособия и прибори се поправят. Чертаят се схеми. Историците и географите подпелват своите верни другари — картите, чертаят диаграми по география. С голяма любов учител Гюрги

Бахчеванов подготвя за своите възпитаници албуми по история и география. Много интересен и полезен е литературният албум със снимките и кратките биографии на известни наши стари и съвременни писатели. С много умение се изработват и показни предмети за часовете по трудово обучение. Членовете на кръжоча по биология са приготвили за своята любима учителка Недялкова скъп подарък — нов, добре подреден хербарий.

А въпросът с учебниците бе разрешен още преди завършването на учебната година. Всички ученици от по-горните класове предадоха на своите по-млади другари учебниците си. От книжарницата те набавиха само ония учебници, в които бяха извършени някакви промени.

— Постарал съм се да набавя всичко, което им е необходимо за новата учебна година, — казва книжарят Илия Бонев. . . . Новата учебна година. Преподавателите също се готвят за нея. Някои от тях скопират диаграми по география. С голяма любов учител Гюрги

Училищата ще БЪДАТ ГОТОВИ

Подготовката на училищата в Овчомогилска община за новата учебна година започна много рано. Още в началото на лятната ваканция, по инициатива на учителите, начело с директора Николай Илиев и партиейния секретар Петър Ангелов, се взеха всички мерки за напредването извършване на ремонта, както на сградата на прогимназията, така и на двете

основни училища в Овча могила. Само за няколко дена бяха измазани и баланосани всички класни стаи. Наред с това се поправиха повредените чинове и другите учебни пособия.

Учителските колективи очакват с готовност да удари пак училищният звънец да ги събере за новата учебна година.

Постановението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното подобряване образователното дело в нашата страна се посреща с радост. Отсега учителските колективи творчески обмислят изпълнението му.

П. Георгиев

КОМУНИСТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА УЧАЩИТЕ СЕ

От подготовката и възпитанието на поколенията, което сега учи, до голяма степен ще зависи изпълнението на величествената програма за развитието на нашата страна през следващите 20 години, начертана от Осмия конгрес на БКП.

В Горна Оряховица през последните 4—5 години са постигнати значителни успехи. Разширя се мрежата на средните учебни заведения с Електротехникума и Техникума по хранително-вкусовата промишленост. Предстои разкриването на още едно основно училище, с което ще станат 5 основните училища. Обогати се и продължава да се обогатява материалната база за обучението. Все по-широка става практиката учебният процес да се провежда в лабораторията, в техническите кабинети, в работилниците и учебно-опитните полета. Добре работят учителите: Тотка Ангелова, Ламбуша Кулова, Любомир Страшилов, Йордан Йорданов и други.

През изтеклата учебна година в Горна Оряховица се учеха 7527 души.

В процеса на обучението учениците се възпитават в преданост към Партията, в безпределна любов и вяра в делото на комуниз-

ма. В кръжоците чрез политикоформациите, изяснени от самите ученици, учащите се запознават с героичното минало на нашия народ и нашата съвременност, със социалистическото строителство у нас и в другите социалистически страни и на първо място Съветския съюз и се изяснява по убедителен начин превъзходството на социалистическата система над капиталистическата и непримиримостта на марксистко-ленинската идеология с буржоазната.

В средните училища комсомолските дружества оказват действителна помощ на учащите се да се запознаят с марксистко-ленинизма, с революционните традиции и борби на КПСС, БКП. Комсомола, с живота и борбите на работническата класа от капиталистическите страни. Много допринася в това отношение провежданата Димитровска експедиция по бойния път на Партията. Изнесени са много беседи; проведени са срещи с първенци от производството, вечери посветени на науката и техниката, екскурзии, излети и други.

Големи успехи в свързване на обучението с практиката са постигнати в техникумите. Строго и по Механотехникума намират добър власмент на пазара,

Ученици от Електротехникума правят инсталации на жилищна, изработват качествени радиоприемници. Успехи имат и учащите се от Техникума по хранително-вкусовата промишленост.

През есента на 1963 г. учащите се от средните училища дадоха своя доброволен труд в близките до града ТКЗС и в ДКК „П. Цивков“ и др.

Значителни успехи са постигнати по отношение естетическото възпитание на учащите се. За тази цел се използват хорските и танцовите колективи към училищата, кръжоците за изобразително изкуство към Пионерския дом, беседите за изкуството, организираните посещения на концерти, изложби, филми и театри.

За осъществяване на комунистическото възпитание активно участие трябва да вземат родителите, хазаните и цялата общественоост. Не трябва да се примиряваме с някои чездряви прояви между учащите се: играене на карти, пиене на алкохол, пушене на тютюн и др. Родителите, цялата общественост носи отговорност за правилното възпитание на подрастващото поколение.

Ив. ДЖИПОВ

от Общественият редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Държавен дървообработващ завод

В. Търново

ТЪРСИ работници за шперплатно производ-

ство
жени 35
мъже 12

Заплащане по сделно-разрядната система. От града до Завода и обратно има осигурен редовен транспорт. Има също и добре уреден стол.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24 58; Зам. гл. редактор 25 26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ — 25 27; отдели „Селскостопански“ и „Културен бит, хумор и сатира“ — 25 08; отдели „Икономически“ — 31 25; Счетоводство — 32 59; канцелария и фотосътрудник 24 59; коректори и дежурен редактор 24 59.